

Šest dokaza koji potvrđuju da je Zemlja mlada

Evolucionistička istorija bi se bez miliona i milijardi godina potpuno raspala. Ovo su samo neki od mnogih vjerodostojnih dokaza iz različitih grana nauke koji govore da je Zemlja mnogo mlađa nego što evolucionisti tvrde.

Dokaz 1: Geologija

– Radioaktivni izotop ugljenika (Ugljenik-14)

Umjesto da dokazuje evoluciju, datiranje ugljenikom-14 zapravo pruža neke od najjačih dokaza za stvaranje i mladu Zemlju. Radioaktivni ugljenik (C-14) prirodno ne može ostati u materiji milionima godina, jer se relativno brzo raspada. Iz tog razloga, može se koristiti samo za procjenu „dobi“ od najviše nekoliko desetaka hiljada godina.

Naučnici koji rade na projektu RATE (radioaktivnih izotopa i starosti Zemlje) ispitali su dijamante za koje evolucionisti smatraju da su stari 1–2 milijardi godina i da su povezani s ranom Zemljinom istorijom. Dijamanti su najteža poznata tvar i izuzetno su otporni na kontaminaciju putem hemijske izmjene.

Ipak, naučnici projekta RATE otkrili su značajne mjerljive nivoe radioaktivnog izotopa u tim dijamantima, te ih datirali na oko 55.000 godina. A to je jako daleko od evolucionističkih milijardi!

Dokaz 2: Astronomija – Udaljavanje Mjeseca

Gravitacijska sila mjeseca stvara „plimni talas“ na Zemlji koji uzrokuje da se Mjesec vrlo polagano zakrivljuje prema vani. Zbog ovog efekta, Mjesec je u prošlosti trebao biti bliži Zemlji. Na osnovu gravitacijske sile i trenutne stope udaljavanja, možemo izračunati koliko se Mjesec odmaknuo s vremenom.

Ako je Zemlja stara samo 6.000 godina, tada nema problema, jer bi se za to vrijeme Mjesec pomaknuo oko 800 stopa (250 m). No, većina astronomskih knjiga uči da je Mjesec star preko četiri milijarde godina. To predstavlja veliku dilemu – prije manje od 1,5 milijardi godina Mjesec bi dodirivao Zemlju!

Dokaz 3: Geologija

– Propadanje Zemljinog magnetskog polja

Poput ostalih planeta, Zemlja ima magnetsko polje koje propada vrlo brzo. Sada možemo izmjeriti brzinu kojom se iscrpljuje magnetska energija i razviti modele koji objašnjavaju podatke.

Sekularni naučnici su izumili „dinamo model“ Zemljinog jezgra da objasne kako je polje moglo postojati tako dugi vremenski period. Ali taj model ne može adekvatno objasniti podatke ubrzanog propadanja i rapidnih promjena koje je Zemlja pretrpjela u prošlosti. Takođe ne može objasniti magnetsko polje drugih planeta, poput Neptuna i Merkura.

Međutim, kreacionistički model (na bazi potopa iz Postanja) učinkovito i jednostavno objašnjava podatke u odnosu na Zemljino magnetsko polje, pružajući upečatljiv dokaz da je Zemlja stara tek nekoliko hiljada godina – a ne milijarde.

Dokaz 4: Biologija – Meko tkivo dinosaurusu

U posljednjih nekoliko godina dolazi do mnogih otkrića „čudesno očuvanih“ bioloških materijala u navodno drevnim naslagama stijena i fosila. Jedno takvo otkriće koje je izbezumilo evolucioniste je fosilizovana bedrena kost tiranosaurusu s fleksibilnim vezivnim tkivom, razgranatim krvnim žilama, pa čak i čitavim ćelijama!

Prema evolucionistima, ova tkiva dinosaurusu stara su više od 65 miliona godina. No, laboratorijska istraživanja pokazuju da nije poznato – a vjerovatno ni moguće – da biološki materijal može postojati više od nekoliko hiljada godina.

Je li moguće da su evolucionisti potpuno u krivu u vezi toga

kada su ovi dinosauri živjeli?

Dokaz 5: Antropologija – Porast ljudske populacije

Nevjerovatno je što nam osnove matematike mogu pokazati o starosti Zemlje. Možemo izračunati godine ljudskog postojanja s udvostručenjem populacije svakih 150 godina (vrlo konzervativan proračun) kako bi se dobila procjena svjetske populacije nakon izvjesnog vremenskog razdoblja.

Biblijska starost Zemlje (oko 6.000 godina) u skladu je s brojevima dobijenim iz takvog proračuna. Za razliku od toga, čak i konzervativna evolucijska starost od 50.000 godina dolazi na zapanjujuću, nevjerovatno visoku brojku od 10 na 99-tu potenciju – što je veće od broja atoma u svemiru!

Jasno, tvrdnja da su ljudi nastanili Zemlju za nekoliko desetaka hiljada godina je apsurd!

Dokaz 6: Geologija – Savijene čvrste sedimentne stijene

Kada se čvrsta stijena presavije, normalno je da popuca i slomi se. Stijena se može savinuti bez razbijanja jedino kada je omekšana ekstremnim zagrijavanjem (što uzrokuje ponovnu kristalizaciju) ili kada sedimenti još nisu u potpunosti otvrdnuli.

Postoje brojne lokacije širom svijeta (uključujući i poznati Grand kanjon) gdje opažamo ogromne oblasti naslaga koji su čvrsto smotani, bez dokaza da su sedimenti prvo bili zagrijani.

To je glavni problem za evolucioniste koji vjeruju da su te sedimentne stijene nastale postepeno tokom ogromnih vremenskih eona i formirale geološki zapis. Međutim, to ima savršenog smisla kreacionistima koji vjeruju da su se ti slojevi formirali brzo u globalnom, katastrofičnom Potopu kakav se opisuje u Postanju.

Da li je starost Zemlje zaista važna?

Iako svaki od ovih dokaza otkriva razloge zašto Zemlja ne može biti stara milijarde godina, pravi problem nije starost Zemlje. Umjesto toga, pravi je problem autoritet. Božja nepogrešiva

Riječ mora biti naš konačni autoritet, a ne nestabilan temelj ljudskog rasuđivanja. Pokušavamo li uklopiti naše interpretacije svijeta (npr. evoluciju) u Bibliju ili jednostavno dozvoljavamo Bogu da sam govori kroz svoju Riječ?

Ako ne možemo vjerovati prvim poglavljima Postanja, zašto bismo vjerovali kad Biblija govori da je vjera u Isusa Hrista jedini put spasenja? (Rimljanima 10:9; Djela 4:12; Jovan 14:6).

No, kad razumijemo Bibliju onako kako je napisana, jasno je da Zemlja ne može biti starija od nekoliko hiljada godina – i sa biblijskog gledišta, naučni dokazi se slažu!

Izvor: answersingenesis.org